FAQ'S: vaak gestelde vragen

LEUGENS, MYTHEN EN FEITEN OVER IRAK

Sancties tegen Irak: mythes en feiten

door Jeff Lindemyer

President Bush zegt dat de motieven van de terroristen waren dat ze "vrijheid haten". Er zijn verschillende meer plausibele antwoorden, belangrijke factoren achter de anti-Amerikaanse woede. Een van de belangrijkste is het sanctieregime tegen Irak.

Op 6 augustus 1990, vlak voor de "Perzische Golfoorlog", legden de Verenigde Naties sancties op aan Irak als reactie op Saddam Hoesseins invasie van Koeweit. In de volgende elf jaar werden de sancties niet gewijzigd. Meer dan een miljoen Irakezen, waarvan de helft kinderen, zijn gestorven als een rechtstreeks gevolg van de sancties, en meer dan vier miljoen Irakezen zijn hun land ontvlucht in de hoop op een beter leven. De levenskwaliteit is drastisch verminderd, de economie ligt aan diggelen, ziektes en ondervoeding zijn gemeengoed, en zelfs zuiver water is schaars geworden.

Saddam Hoessein blijft nog steeds dictator. Mijn bedoeling van dit artikel is om de meest voorkomende mythes te weerleggen omtrent de Irakese sancties.
Het voortdurend bombarderen van de "no-fly zones" in Irak door de Verenigde Staten en Engeland wordt echter door geen enkele VN-resolutie gerechtvaardigd.

EEN RECHTVAARDIGING DIE HEN GOED UITKOMT

De VS beweert dat "de Irakese autoriteiten routinematig buitenrechterlijke of willekeurige executies uitvoeren in de delen van het land die nog onder de controle van het regime staan. Het totaal aantal gevangenen dat waarschijnlijk geëxecuteerd werd sinds de herfst van 1997 overstijgt de 2500." (U.S. State Department, maart 2000). De voormalige VS-marinier en VN-wapeninpecteur in Irak Scott Ritter zegt: "Saddam Hoessein is een brutale dictator. Hij zou 1800 mensen per jaar dood folteren. Maar wij doden er 6000 per maand" (FOR interview, juni 1999).

Mythe: Irak "heeft niet al zijn programma's van massavernietigingswapens aangegeven en vernietigd of voldaan aan de wapeninspecties. De economische sancties tegen Irak "verhinderen dat het Irakese regime toegang krijgt tot bronnen dat het zou gebruiken om massavernietigingswapens te produceren. (U.S. State Department, maart 2000)

De feiten: De VS vergeet zijn eigen rol te vermelden bij de ontwikkeling van Iraks wapenprogramma. "In de jaren '70 en '80 was de regering van Irak, dus de regering van de Ba'ath partij geleid door Saddam Hoessein, een bondgenoot van de Verenigde Staten. Irak was een "vat van enorme aantallen massavernietigingswapens, vooral biologische wapens" (National Catholic Reporter, mei 1999).
De waarheid is dat Irak in grote mate ontwapend is. Na de Golfoorlog was Irak gedwongen tot een nooit gezien ontwapeningsproces en zijn militaire capaciteit werd beduidend verminderd door het werk van UNSCOM. Wapeninspecteur Richard Butler zei [in juli 1998]: "Als de Irakese ontwapening een vijf-ronden race was, dan zouden we nu op drie vierden zijn van de vijfde en laatste ronde." Iraks buren hebben gezegd dat Irak geen enkele bedreiging meer vormt. Zelfs een Israëlische militaire analist heeft gezegd dat "Iraks programma van biologische wapens overschat werd" (Education for Peace in Iraq Center).

Wat betreft de UNSCOM-inspecties is het gebrek aan succes vooral te wijten aan de geheime agenda van Amerikaanse regering. UNSCOM had acht jaar van onbeperkte inspecties. Maar in tegenstelling tot het VN-doel van de wapeninspecties, heeft de Amerikaanse regering geprobeerd om de inspecties te gebruiken om informatie te verzamelen. Halliday zegt: "De CIA en anderen hebben de VN gebruikt als een dekmantel voor spionage, wat een erg spijtige zaak is, en wat de Irakezen natuurlijk al vele jaren zeiden, en wat de VN al vele jaren ontkende. Zij hadden gelijk, wij hadden duidelijk ongelijk." (The Fire This Time, april 1999).

Verder bewijs hiervoor komt rechtstreeks van voormalige wapeninspecteur Scott Ritter. "Men moet vooral naar de Verenigde Staten wijzen doordat ze de wapeninspecties niet vooral gebruikten om Irak te ontwapenen, maar eerder als een middel om Saddam onder controle te houden en om informatie te verzamelen die gebruikt zou kunnen worden om Saddam te verwijderen. De Verenigde Staten, niet de wapeninspecteurs, hebben het systeem verdorven (FOR interview, juni 1999). Ritter nam hiervoor ontslag bij UNSCOM.

Mythe: "Saddam behoudt de mogelijkheid om aanzienlijke schade toe te brengen aan zijn buren en aan zijn eigen bevolking" en "Zonder sancties zou Saddam vrij zijn om zijn inkomsten te gebruiken om zich te herbewapenen en zijn bedreigingen tegen Koeweit en de regio uit te voeren" (U.S. State Department, maart 2000).

De feiten: Raymond Zilinskas, VN-wapeninspecteur in Irak, beweert: "Hoewel het theoretisch mogelijk was voor de Irakezen om zulke wapens opnieuw te verwerven sinds 1991, zou dit een te riskante en te dure onderneming geweest zijn, en de kans op ontdekking erg hoog." (Chicago Tribune, februari 1998). Scott Ritter daarentegen is kordater. "Als je de vraag stelt: "Heeft Irak bruikbare biologische of chemische wapens?", dan is het antwoord klaar en duidelijk "NEE!" Kan Irak momenteel chemische wapens produceren van een belangrijke omvang? "NEE!" Het is "nee" over heel de lijn. Dus vanuit kwalitatief standpunt is Irak ontwapend. Vandaag bezit Irak geen wapens die de capaciteit hebben voor massavernietigingswapens" (interview FOR, juni 1999).

Mythe: De Verenigde Naties legden de sancties op tegen Irak, dus het is niet de schuld van de Verenigde Staten.

De feiten: Von Sponeck zegt over dit punt: "De VN leggen geen sancties op. Het zijn de regeringen die lid zijn van de VN-veiligheidsraad die samenkomen en sancties opleggen… Ik zie geen onderscheid tussen sancties van de VS, ruim gezien, en wat gedaan wordt en resulteert uit de Veiligheidsraad van de VN. De leider in de discussie over de sancties is de kant van de VS, en zij zijn diegenen, samen met de Britten, die veel van de speciale plaatsen bekleden die toezien op de implementatie van het 986- [olie-voor-voedsel] programma" (The Fire This Time, april 1999). Ieder paar uur sterft er een kind… een kind dat niets afwist van de "Perzische Golfoorlog," niets van het olie-voor-voedsel programma, en niets van de wapeninspecties. Het kind wist alleen dat het wou leven. Hoeveel ouders moeten er nog huilen bij hun gestorven kinderen voor we beseffen wat we gedaan hebben?
Op die heldere, hemelsblauwe morgen midden September werd ons iets afgenomen dat nooit kan teruggewonnen worden. Zo'n 3000 levens gingen verloren, en het gevoel van onoverwinnelijkheid was onmiskenbaar voorgoed stukgeslagen. Vliegtuigen vliegen over ons hoofd en we maken ons zorgen, de dreiging van nieuwe aanslagen is overal voelbaar, maar wat het ergst is, het gevoel van de ultieme hulpeloosheid heeft een enorme draagwijdte, en spreidt zich uit naar ieder individu in de westerse wereld. Voor het grootste deel van Amerika was 11 September een éénmalige gebeurtenis, maar voor Irak is het 11 September iedere maand.

Jeff Lindemyer is student en journalist aan de Universiteit van Californië, Berkeley.

B - ZEVEN GROTE LEUGENS OVER IRAK

Door Jon Basil Utley

UPDATE—EN NU EEN ANDERE GROTE LEUGEN – DAT IRAK EEN TERRORISTISCHE STAAT IS & BETROKKEN WAS BIJ DE AANSLAGEN VAN 11 SEPTEMBER IN AMERIKA.

ANTWOORD: Bepaalde belangengroepen in de VS hebben een grote campagne gelanceerd in de conservatieve media om Irak opnieuw aan te vallen. Kijk bijvoorbeeld naar de column van Georgie Anne Geyer column over de lobby in Anti-Arabische gevoelens brengen de belangen van de VS in gevaar. Al waar ze naar kunnen verwijzen is één enkele ontmoeting van een kaper en een Irakees in Praag. Saddam is een vijand van moslimfundamentalisten. Irakese vrouwen waren zowat het meest geëmancipeerd van de hele moslimwereld. Je ziet Saddam Hoessein nooit een lang gewaad dragen en oproepen tot een Heilige Oorlog. Veel Arabieren beweren zelfs dat Irak er ingeluisd werd (zie Irak werd er ingeluisd") om vernietigd te worden en onder de knoet gehouden te worden, omdat het de meest seculiere, moderne, technologisch geavanceerde, grootste natie was in de Arabische wereld. Irak is nooit een supporter geweest van "globaal terrorisme", een term die door Rumsfeld gebruikt wordt om aanvallen tegen nog meer landen te rechtvaardigen. (NYTimes 19/12). Irak steunt wel de Palestijnse "terroristen" tegen Israëlische kolonies in de West Bank.

EEN –*ALS WE IRAK NIET BOMBARDEREN, ZAL SADDAM ZIJN MASSAVERNIETIGINGSWAPENS GEBRUIKEN TEGEN ONS OF ZIJN BUREN OF ISRAEL*

ANTWOORD: Saddam is rationeel. Hij had deze wapens tijdens de Eerste Golfoorlog en gebruikte ze niet omdat hij vreesde voor de gevolgen, zelfs toen zijn land verslagen was. Israël heeft zo'n 200 atoombommen en een actief programma van chemische en biologische wapens. Het kan zichzelf goed verdedigen. Het heeft reeds gedreigd deze te gebruiken als Irak aanvalt met massavernietigingswapen. Ondertussen bewapent Washington al Iraks buren (behalve Iran), en Turkije bombardeert en valt binnen in Irak wanneer het maar wil. Nu is de druk in het Congres om Irak aan te vallen gebaseerd op zijn onwerkelijke dreiging tegen Israël.

TWEE—HET IS SADDAMS SCHULD DAT EEN HALF MILJOEN KINDEREN GESTORVEN ZIJN SINDS DE ECONOMISCHE BLOKKADE, SADDAM KON ZIJN VOLK GEVOED HEBBEN ALS HIJ ERMEE BEGAAN WAS IN PLAATS VAN ZIJN GELD TE GEBRUIKEN OM WAPENS TE KOPEN-- *"Meer dan een miljoen Irakezen zijn gestorven – waarvan 500.000 kinderen – als een rechtstreeks gevolg van de economische sancties... Maar liefst 12% van de kinderen die in Bagdad werden onderzocht, zijn ten dode opgeschreven."* --VN FAO, december 1995. Voor details zie Sterftecijfer en Sterfte bij Irakese kinderen 1990-98.

ANTWOORD—Bijna al het geld van de olieverkoop is toegekend via VN-wapeninspecteurs, waarvan 35% wordt afgetrokken voor herstellingen en VN-uitgaven, en dat valt onder Washingtons vetorecht en hun op de lange baan schuiven –meestal maanden voor de geringste beslissing. Washington heeft de import van voedsel en medicijnen toegelaten, maar haast niets anders. Gedurende bijna tien jaar blokkeerde het chloor om het water te zuiveren en alle materiaal om de elektriciteitsvoorzieningen, zuiverings- en irrigatiefaciliteiten te herbouwen. Zelfs potloden voor kinderen zijn verboden. (Een uitgever van de NY TIMES rapporteert op 2/11/01: "momenteel houden Amerikaanse diplomaten voor miljarden dollars aan imports tegen die nodig zijn voor het vervoer van burgers, het genereren van elektriciteit…. en zelfs medische behandeling. Uiteindelijk kwamen de Europeanen in opstand tegen deze wreedheid en brachten Washington ertoe dergelijke import toe te laten, (NY Times 12/6/00). Hoewel, op 12/2/01 was voor

ongeveer 1 miljard dollar aan elektrische en andere toestellen voor een jaar tegengehouden door Washington. Tot de olieprijzen stegen vorig jaar, bedroegen de verkopen jaarlijks ongeveer 4 miljard dollar min ongeveer 35% die afgehouden werd door de VN. Blijft nog over 2,6 miljard verdeeld over een bevolking van 20 miljoen = 130 dollar per jaar per persoon = 36 dollarcent per dag per persoon voor voedsel en medicijnen. Irak moest duidelijk zijn landbouw en transportinfrastructuur herbouwen om in zijn onderhoud te voorzien, maar dit werd verhinderd door Washington.

Washington blokkeerde gedurende 10 jaar leveringen om Iraks gebombardeerde olieproductie en raffinaderijen weer op te bouwen, hoewel het hoogst waarschijnlijk ten strijde trok om de oliebevoorrading voor de wereld veilig te stellen. Irak haalt nu ook behoorlijk wat geld door de verkoop van gesmokkelde olie, vooral sinds de prijzen van de olie stegen en de rest van de wereld genoeg heeft van Amerika's blokkade. Iraq is now also getting substantial monies through sales of smuggled oil, especially since the price of oil went up and the rest of the world tires of the American blockade. Ongetwijfeld gaat een deel hiervan naar de aankoop van wapens.

DRIE — INDIEN IRAK WAPENINSPECTEURS TOELIET, ZOU WASHINGTON HET EMBARGO OPHEFFEN. IRAK MOET BEWIJZEN DAT HET GEEN MASSAVERNIETIGINGSWAPENS HEEFT EN DAT HET ER GEEN ZAL MAKEN IN DE TOEKOMST.

ANTWOORD Er is geen verband tussen inspecties en sancties in Irak EN BIJGEVOLG GEEN AANMOEDIGING VOOR IRAK OM HIERAAN TE VOLDOEN. Bovendien kan geen enkel land "bewijzen" dat het iets niet doet. Biologische en chemische wapens kunnen gemaakt worden "in een ruim toilet, dit is de ruimte die je nodig hebt om een dodelijke mix van chemische wapens te maken… Chemische en biologische wapens zijn de grote gelijkmakers tegen onze atoomwapens." (TIME *Everyman a Superpower*, 24/11/97).

---Betreffende de inspecties, schreef REUTERS op 13/12/99: "Het (Europees) doel was voorkomen dat de VS en Groot-Brittannië wapenvereisten zouden opleggen waaraan Irak niet kon voldoen en zo de sancties nog vele jaren zouden behouden." En FRANCE PRESSE op 13/12/99:"Franse diplomaten repliceerden dat, door aan te dringen op een volledige medewerking, dit de VS een excuus om te weigeren de sancties op te heffen om de minste redenen." Madeleine Albright verklaarde in 1997: "We gaan niet akkoord met de landen die beweren dat, als Irak voldoet aan zijn verplichtingen omtrent massavernietigingswapens, de sancties moeten opgeheven worden." Clinton ging nog een stap verder toen hij zei: "De sancties zullen er zijn tot het einde der tijden, of zolang als hij (Saddam) er is" DE REGERING BUSH HEEFT DEZE UITSPRAKEN NIET TEGENGESPROKEN

Scott Ritter, voormalig hoofd van het VN-wapeninspectieteam in Irak, legde het volgende uit in de NBC TODAY SHOW, 17/12/98: "Washington misbruikte de VN-wapeninspecties door het als een middel te gebruiken om militaire actie – ten onrechte – te rechtvaardigen. De VS gebruikte het inspectieproces als een trekker voor oorlog." Voor details over hoe Irak hieraan voldeed, bijvoorbeeld 700 inspecties door VN/VS-afgevaardigden, en hoe het zich begon te realiseren dat Washington zou voorkomen dat de sancties ooit opgeheven werden, zie Le Monde-Diplomatique

FLASH Irak biedt de terugkeer van inspecteurs aan in ruil voor het opheffen van de blokkade

VIER-- IRAK WOU DE VN/VS- WAARNEMERS NIET TOELATEN OM MOGELIJKE PRODUCTIE- OF OPSLAGPLAATSEN VAN MASSAVERNIETIGINGSWAPENS TE INSPECTEREN, DAAROM BEGON AMERIKA TE BOMBARDEREN.

ANTWOORD: Irak deed dit van 1991 tot 1998, maar nog steeds wou Washington de handelsblokkade niet opheffen, hoewel VN-wapeninspecteur Scott Ritter op 18/02/01 zei aan CNN:"Betreffende de grootschalige programma's voor massavernietigingswapens, deze zijn fundamenteel vernietigd of ontmanteld door de wapeninspecteurs sinds 1996, dus tegen 1998 hadden we de situatie ter plaatse onder controle."

Toen, in 1998, stelde Washington nieuwe eisen, toegang tot alle bestanden van het regeringspersoneel, de basis van zijn machtsstructuur. VN-wapeninspecteurs waren nog steeds Irak aan het controleren. Ze hadden niets gevonden de laatste drie jaar. Irak zag dat de eisen van de VS steeds verhoogd werden, zonder hoop op een opheffing van de sancties. In 1998 had de Amerikaanse regering ook miljoenen dollars toegewezen om de Irakese regering omver te werpen, hoewel deze acties een duidelijke inbraak waren op het internationaal recht. De Irakezen klaagden dat de meeste VN-inspecteurs Britten en Amerikanen waren, die probeerden hun regering omver te werpen, en stelden vast dat velen van hen als spionnen werkten, (Scott Ritter zei op CNN op 05/01/02 dat hij samengewerkt had met de Israëlische geheime diensten van 1995 tot 1998), dus besloten ze niet meer mee te werken met de "inspecteurs". De VS ontkende de beschuldigingen en Clinton lanceerde een nieuwe bommencampagne, en maakte hiervoor gebruik van de informatie van de "VN spion-inspecteurs" voor doelwitten. Later in 1998 publiceerde de VN-hoofdinspecteur, voormalig officier van de inlichtingen van het Marinecorps, een boek die de spionage beschreef die uitgevoerd werd door de Amerikaanse "VN" inspecteurs, inclusief het verbergen van hightech apparatuur om Irakese communicatie te onderscheppen.

VIJF --HET IS IRAKS SCHULD DAT HET EMBARGO VOORTDUURT. AMERIKA HEEFT NIETS TEGEN HET IRAAKSE VOLK, ENKEL TEGEN ZIJN REGERING.

ANTWOORD Groot-Brittannië en Washington hebben een "vredesplan" voorgesteld, dat vraagt dat Irak inspecties toelaat, maar het zou toch onder de handelsblokkade blijven. Rusland en Frankrijk hebben een plan voorgesteld (waarvoor Washington zijn veto stelde) dat de onmiddellijke opheffing van de sancties toeliet in ruil voor de voortzetting van de inspecties op massavernietigingswapens. Washington heeft al vaak zijn beleid te kennen gegeven van geen verlichting van de blokkade, om het even wat Irak doet, zolang Saddam aan de macht blijft. Dit is typisch het beleid van Washington (afgekeurd door voormalig president Jimmy Carter) om leiders te vragen een bepaald beleid te volgen om hen te doden of ten minste hun macht te ontnemen (en dan te berechten voor "oorlogsmisdaden") terwijl Washington de burgers van dat land nog jaren blijft vernietigen Washington (speech van Pat Buchanan) terwijl er niets verandert. (Voor een gedetailleerde discussie van de resolutie zie CASI uit Cambridge en IAC gedetailleerde analyse van de VN-resolutie)

ZES –DE VN GEPAALDEN DE SANCTIES EN WASHINGTON LEGT HEN ALLEEN MAAR OP

ANTWOORD: De meeste landen in de wereld willen dat ze opgeheven worden voor niet-militaire goederen. Het is het veto van de VS dat het opheffen van de sancties verhindert (United Press, 01/11/00) Opgelegd in 1990, argumenteren veel landen dat ze nooit bedoeld waren om jaren te duren, en dat het één van de brutaalste sanctieregimes is in de moderne geschiedenis. Het verlammend handelsembargo is niet te verenigen met het VN-charter en met VN-conventies over mensenrechten en kinderrechten (BBC

News Online, 30/09/00). *Irak eenzijdig aanvallen is totaal ongrondwettelijk en illegaal onder het VN-charter en de Verdragen van Nuremberg*.

ZEVEN --SADDAM VERGASTE ZIJN EIGEN VOLK

ANTWOORD: Wreedheden zijn vaak het belangrijkste onderdeel van de propaganda om Amerikanen naar het front te krijgen. Deed de regering dit ook niet bij WACO? Het C2-gas gebruikt door de FBI doodde kinderen die niet in een gasmasker pasten, en creëerde dan een explosieve mengeling die brand veroorzaakte. (zie super documentaire, WACO, genomineerd voor een Academy Award). Saddam is ongetwijfeld een verschrikkelijke dictator, maar nu zijn er 300 keer zoveel Irakezen dood als deze die vermoedelijk gedood werden door het vergassen.

Om te zien hoe brave Amerikanen voorgelogen worden door hun eigen regering, zie, *Hoe Hill en Knowlton Public Relations de Irakese oorlog "verkochten").* Tijdens de Eerste Wereldoorlog waren het verhalen dat Duitse soldaten Belgische baby's aten. Voor de Irakese oorlog waren het leugens over baby's die uit couveuses gegooid werden, zoals "getuigd" werd voor een comité van het Congres, met massale mediabelangstelling, door een "mysterieuze" getuige die later de dochter bleek te zijn van een familielid van de Koeweitse sjeik, die ambassadeur is in Washington. Het waren allemaal leugens. Toen kregen we te horen dat er luchtfoto's waren van het Irakese leger samengetroept aan de grens van Saoedi-Arabië, klaar om aan te vallen. Ze werden nooit vrijgegeven; blijkbaar waren het ook leugens. Hoe weten we dat we niet voorgelogen werden over de vergassing? Zie het rapport van Jude Wanniski voor gedetailleerde vragen over de waarheid van de "vergassing."
Voor meer achtergrond en vroegere vragen over Irak, ga naar
http://iraqwar.org/talking-points.htm

BESLUIT: Lees het bovenstaande, en bedenk hoe gehaat Amerika nu is. Geen wonder dat veel Arabieren deelnemen aan zelfmoordacties. De Amerikaanse militairen zijn zo onpopulair in Saoedi-Arabië dat de regering de luchtmacht verbergt in bases in de woestijn om hen uit het zicht te houden van hun burgers. (Een CNN-reporter van TIME magazine zei jaren geleden dat de grootste droom van veel jonge Saoedi's is om te sterven in de strijd tegen Amerikanen. Zulke verslagen waren zeer zeldzaam. Nu weten we hoe waarheidsgetrouw ze waren. Hoe de wereld de VS ziet was vermeld door de WALL STREET JOURNAL'S Europese editie (24/02/98) *"Wat het meest naar voren kwam, waren klachten over de Amerikaanse hypocrisie. De VS wil Irak bombarderen voor zijn inbreuken tegen de VN-richtlijnen, maar onderneemt geen actie tegen Israël voor hun hunne (vb. bezetting van een deel van Libanon en nederzettingen in Palestina*

Ongetwijfeld zou Amerika nog een oorlog tegen Irak "winnen". Maar wat dan? Meer dood, meer haat, meer vijanden die wraak willen nemen. Van de meer dan een miljard moslims zouden anderen uiteindelijk nieuwe manieren, misschien biologische vinden, om terug te slaan. En ondertussen zouden we in voortdurende angst leven voor die dag.

Als Washington daarentegen gerechtigheid en eerlijkheid zou tonen in zijn beleid, dan zou het geen gezworen en wanhopige vijanden creëren die, met de woorden van voormalig ambassadeur Jeane Kirkpatrick, "zichzelf omschrijven als Vijanden van Amerika." De beste veiligheid voor de Amerikanen is niet zoveel mogelijk vijanden maken (zie column van Joseph Sobran, Hoeveel Vijanden Willen We?)

ADDENDUM --Bewijs uit Kosovo voor gelijkaardige Washington-tactieken tegen burgers –Vernietiging van de Danube rivierbruggen hielden ook voor miljarden dollars aan handel tegen, wat een terugslag betekende voor de wroetende Bulgaren, Roemenen en alle Zwarte Zee-landen, die de scheepvaart gebruiken voor de meeste zware vrachten naar Europa.

The BOSTON GLOBE (16/05/99) rapporteerde:

"Bij het plannen van de Perzische Golfoorlog in 1991, vonden de VS-officieren een 12-tal bruggen voor Irakese troepenbewegingen in en uit Koeweit. VS-vliegtuigen bombardeerden deze bruggen telkens opnieuw, met weinig effect. Dus bombardeerden ze elke brug in Irak, 160 in totaal, ongeveer twee derden ervan ver van Koeweit. Na een tijdje werden alle bruggen gelijk behandeld. Vergelijkbaar worden nu in Belgrado alle militaire bureaus behandeld alsof ze van evenveel belang zijn. Het Pentagon meldde vorige week dat drie vierden van de doelen getroffen bij deze luchtoorlog, 270 van de 380, "strategische doelen" waren. Slechts 110 werden rechtstreeks in verband gebracht met soldaten en milities in Kosovo."

C) Veel gestelde vragen aan CASI (Campagne tegen Sancties tegen Irak) - http://www.cam.ac.uk/societies/casi/guide/

1. Wat is het probleem met Irak?
2. Is het te wijten aan de sancties?
3. Is ondervoeding bij kinderen nog steeds een probleem?
4. Wat is 'olie voor voedsel', en is het niet genoeg?
5. Bood de Veiligheidsraad geen "olie-voor-voedsel" regeling aan in 1991?
6. Is Resolutie 1284 van de Veiligheidsraad niet de oplossing?
7. Is het probleem niet dat het Irakese regime de leveringen die het ontvangt, niet verdeelt?
8. Waarom is Noord-Irak in een betere toestand dan de gebieden die onder controle staan van de Irakese regering?
9. Wat is de VN-compensatiecommissie?
10. Wat zeggen andere mensen over de sancties?

D) Veel voorkomende vragen over VIW-UK (Voices in the Wilderness)

http://www.viwuk.freeserve.co.uk/library/faq.html

1) Sancties hebben weinig of niets te maken met de huidige crisis.

Volgens UNICEF waren de economische sancties een 'belangrijke factor' bij de dood van een half miljoen Irakese kinderen. Het "Save the Children" fonds in Groot-Brittannië heeft de sancties 'een stille oorlog tegen Irakese kinderen' genoemd.

Vorig jaar heeft één van de belangrijkste niet-gouvernementele mensenrechtenorganisaties op wereldvlak, Human Rights Watch – die zeker geen sympathie hebben voor Saddam Hoessein – de Amerikaanse regering gewaarschuwd om 'te stoppen met beweren dat de sancties niets te maken hebben met de gruwelijke publieke gezondheidscrisis waarmee miljoenen Irakezen geconfronteerd worden.' De Britse regering zou hetzelfde moeten doen.

2) Irak heeft geld in overvloed om voedsel en medicijnen te kopen.

De humanitaire crisis is niet enkel een zaak van 'voedsel en medicijnen.' De fundamentele redenen van de crisis zijn eerder: (i) de massale verslechtering van Iraks burgerlijke infrastructuur (elektriciteit, water, gezondheidszorg, riolering, ziekenhuizen enz...) en (ii) het ineenstorten van de Irakese economie. Deze twee factoren zijn allebei in grote mate het gevolg van de Golfoorlog van 1991 en 11 jaar economische sancties.

Hoewel er nu meer geld beschikbaar is (door de hogere olieprijzen) :

- De beschikbare sommen zijn ontoereikend. De FCO bijvoorbeeld beweerde dat vorig jaar 16 miljard dollar beschikbaar was voor het humanitair programma. Dat cijfer was verkeerd (het werkelijke cijfer was iets minder dan 12 miljard dollar) maar zelfs het hogere cijfer van de FCO was behoorlijk minder dan wat nodig was (en is), de Economist Intelligence Unit bijvoorbeeld heeft de kost voor de reconstructie van Iraks essentiële infrastructuren geschat op 50 –100 miljard dollar. Volgens de hoogste ambtenaar van de VN-hulporganisaties (humanitaire coördinator van de VN, Tun Myat): "zal het algemeen welzijn van het (Irakese) volk niet verbeteren tenzij de basisnoden – huisvesting, elektriciteit, water en gezondheidszorg – hersteld zijn" (Persbriefing, 19 oktober).
- De VN wijzen 28% van alle olie-voor-voedsel fondsen toe voor de betaling van 'oorlogsherstellingen' en hun eigen uitgaven.
- Van nature kan een programma als olie-voor-voedsel de problemen niet aanpakken van een ineenstorting van de economie, ingeleid door de sancties. Bijvoorbeeld volgens Human Rights Watch (4 augustus 2000): 'Een hulpprogramma voor dringende levensmiddelen zoals olie-voor-voedsel, hoe goed gefinancierd of hoe goed gerund ook, kan nooit de vernietigende gevolgen van oorlog en tien jaar virtuele sluiting van de Irakese economie ongedaan maken… De verslechtering van de Irakese burgerlijke infrastructuur is zo verregaand dat het enkel kan ongedaan gemaakt worden met uitgebreide investeringen en ontwikkelingsinspanningen.'

3) Is het Saddams fout niet? Tenslotte moet hij enkel meewerken met de inspecteurs en Irak kan vrij zijn van sancties.

Het is immoreel om een collectieve straf op te leggen aan de algemene bevolking van Irak als middel om druk uit te oefenen op de Irakese regering. The Economist zegt het zo (8 april 2000):

"Als de VN jaar in jaar uit systematisch kinderen zouden doden door luchtbombardementen, zouden westerse regeringen dit ontoelaatbaar achten, hoe nobel ook de bedoeling.

Ze zouden hun bestaande politiek even onaanvaardbaar moeten vinden. In democratieën heiligt het doel niet de middelen."

4) Besteedt Saddam niet al het geld aan paleizen en luxe voor zijn boezemvrienden?

Nee. Volgens de eigen cijfers van de Britse regering vorig jaar zouden, als alle onwettige inkomens van de Iraakse regering naar het officiële humanitair programma (‘olie voor voedsel’), de inkomsten met minder dan 3% gestegen zijn.

De VN daarentegen houden 28% van alle ‘olie voor voedsel’ af voor ‘oorlogsherstellingen’ en zijn eigen uitgaven. De steenrijke Kuwait Petroleum Company (KPC) kregen onlangs 15 miljard dollar compensatie toegekend: de mensen bij KPC lijden niet aan ondervoeding en ziektes door watertekort.

Het financieren van al deze gebouwen komt van binnen Irak, in Irakese dinars, gedrukt door de regering… Het werk wordt uitgevoerd door bouwondernemingen van de staat, wiens personeel toch hun salaris ontvangen, of ze nu werken of niet. De materialen zijn lokaal (met uitzondering misschien van het versterkingsstaal en marmer die waarschijnlijk van Jordanië en Turkije komen). De regering zelf geeft geen geld uit aan import, maar schrijft aanbestedingen uit, en de private sector voert in. De betaling gebeurt in dinars. Dus wordt geen geld van olie-voor-voedsel afgehouden voor gebouwen.

De bouwprojecten zijn ook een symbool voor het trotseren van de sancties, en hun eigering om zich te onderwerpen. Het dient om de moraal in Irak en de Arabische wereld op te krikken, en te tonen dat Irak nog overeind blijft.
De projecten dienen ook om een groot probleem aan te pakken: werkloosheid, door tienduizenden jobs te creëren.

Irak bouwt niet alleen paleizen. Irak heeft ieder gebouw en iedere constructie die vernield waren sinds 1991, heropgebouwd en hersteld, enkel en alleen vertrouwend op Irakees vakmanschap en werk. Scholen (zoals gesuggereerd werd) zijn ook hersteld en gebouwd, maar het probleem met scholen is niet alleen het gebouw, maar de toebehoren en faciliteiten. Alle bruggen, telefoonverbindingen, ziekenhuizen, olieraffinaderijen, elektriciteitscentrales enz… werden zo goed en zo kwaad mogelijk hersteld in de mate dat de beschikbaarheid van wisselstukken het toelaat.

5) Hamstert de Irakese regering niet alle voedsel en medicijnen?

Nee. Volgens de, is Iraks voedseldistributiesysteem "een absolute koploper" (oktober 2000).   Op 1 maart 2000 had zijn voorganger, Hans von Sponeck, gezegd dat de verdeling van de goederen die Irak binnenkwamen "totaal voldeed" met 91.7 % van de goederen die verdeeld waren. Voor medische goederen was het cijfer lager (72%) “maar dit gaf de aanbevolen stockagepraktijken weer van WHO” en de tijd die nodig was voor kwaliteitscontrole.

6) Wat met de 15 000 Ventolin-inhalators die opdoken in Libanon? [Deze inhalators werden zogenaamd aangekocht onder het ‘olie voor voedsel’ programma]

Er was nooit enig bewijs van grootschalige afwijkingen op het programma. De humanitaire coördinator van de VN voor Irak, Tun Myat, gelooft dat alle nodige regelingen getroffen werden om te verzekeren dat de goederen van olie-voor-voedsel gebruikt worden voor de overeengekomen doeleinden (Persbriefing, oktober 2000).

7) Saboteert Saddam Hoessein niet opzettelijk het olie-voor-voedsel programma door geen medicijnen of andere goederen te bestellen?

Er is geen bewijs voor deze beschuldiging. Olie-voor-voedsel verloopt niet perfect en recent waren er problemen met de actuele voorlegging van contracten voor medicijnen en andere goederen aan de VN. Hoewel een aantal factoren - zoals een grote ommezwaai in het contractsysteem in een poging om slinkse leveranciers uit te schakelen – waarschijnlijk verantwoordelijk zijn voor veel van deze vertragingen. In januari van dit jaar heeft de huidige humanitaire VN-coördinator voor Irak, Tun Myat, gezegd dat er 'niets sinister' is aan die vertragingen.

8) Het is een mythe dat sancties verhinderen dat goederen Irak binnenraken.

Sancties verhinderen wel degelijk dat goederen Irak binnenraken: momenteel zijn er humanitaire goederen ter waarde van meer dan 3,5 miljard dollar die geblokkeerd zijn door het VN-sanctiecomité. Terwijl er nu een aantal zogenaamde 'groene lijsten' zijn van vooraf goedgekeurde goederen die niet aan het Comité moeten voorgelegd worden, worden veel dringende goederen nog steeds geblokkeerd en vertraagd. [Let wel, deze 'blokkades' zijn echter niet de basisreden van de humanitaire crisis (zie 2. bovenaan).]

9) Groot-Brittannië houdt maar een klein percentage goederen tegen.

Dit kan kloppen aangezien Groot-Brittannië slechts op een verre tweede plaats komt na de VS, die verantwoordelijk is voor 98% van de 'blokkades'. Maar er kan een heleboel kwaad aangericht worden met slechts enkele blokkades, aangezien 'de afwezigheid van één enkel onderdeel van de uitrusting, soms verwaarloosbaar in grootte of waarde, voldoende kan zijn om de voltooiing van een heel project te verhinderen' (Benon Sevan, Executive Director van olie-voor-voedsel). Zoals Sevan zegt: 'Wat is het nut, bijvoorbeeld, als er goedkeuring gegeven wordt voor de aankoop van een erg dure vrachtwagen, en de aankoop van de contactsleutel wordt geblokkeerd?'

10) Het inkomen per inwoner is nu even hoog als (of hoger dan) in Egypte, Iran en Jordanië, maar niemand verhongert in die landen.

Zelfs als deze bewering juist is (wat erg onwaarschijnlijk is) is dit duidelijk een verkeerde vergelijking. De vergelijking van betekenis is tussen het niveau van de beschikbare inkomsten voor Irak (die nog steeds erg beperkt zijn) en zijn huidige behoeften (die enorm zijn).

Geen enkel van die andere landen was het slachtoffer van de verwoestende 'coalitie' aanval van 1991 en van meer dan tien jaar economische wurging. Voor de sancties had Irak tientallen jaren gespendeerd aan ontwikkeling: daling van kindersterfte; alfabetisering verbeteren, gezondheidszorg enz… Veel van deze vooruitgang werd vernield door de Golfoorlog van 1991 en tien jaar sancties.

11) Kindersterftecijfers zijn gedaald in Noord-Irak.

Volgens UNICEF, die de onderzoeken uitvoerde naar de kindersterftecijfers, "kan het verschil [in kindersterftecijfers tussen het noorden en het zuiden/centrum] niet toegeschreven worden aan de verschillende manieren waarop het Olie-voor-Voedsel programma geïmplementeerd wordt in de twee delen van Irak". De humanitaire coördinator van de VN, Tun Myat, herhaalde dit punt in een recente persbriefing, zeggende "dat de verbetering in de voeding in het noorden niet te wijten is aan verschillen in distributie, of het feit dat de VN verantwoordelijk waren voor de implementatie van het programma in het noorden." (VN-persbriefing, 19 november 2000).

Belangrijke verschillen (tussen het noorden en het zuiden/centrum) zijn onder andere:

- "dat de sancties niet zo streng afgedwongen zijn in het noorden aangezien de grens er 'poreuzer' is dan in het [zuiden/centrum]" (UNICEF, augustus 1999)
- dat het noorden (met ruwweg 15% van de Irakese bevolking) 50% van Iraks landbouwland heeft (VN Voedsel- en Landbouworganisatie, september 2000)
- dat het noorden "22% meer ontving per inwoner [dan in het zuiden/centrum] en 10% van alle VN-gecontroleerde hulp in geld krijgt" terwijl de rest van het land enkel hulpgoederen krijgt (UNICEF, augustus 1999)
- "het feit dat het noorden veel meer steun per inwoner ontvangen heeft van de internationale gemeenschap dan het zuiden en het centrum van het land" (UNICEF, augustus 1999)

Volgens de Economist 'is de belangrijkste reden voor de relatieve welvaart van Iraks autonome Koerdische regio dat het een economisch leven heeft boven op het olie-voor-voedsel programma.'

12) 'Slimme' sancties zijn de oplossing.

Volgens de Economist boden 'slimme' sancties een 'aspirine waar een chirurgische ingreep nodig is.'

'Slimme' sancties zouden verder de heropleving van de Irakese economie verhinderen – een noodzakelijke voorwaarde voor het einde van de humanitaire crisis – terwijl ze de huidige ban op buitenlandse investeringen behouden. Onder 'slimme' sancties zou Iraks economie verder gerund worden als een gigantisch vluchtelingenkamp.

Zoals een officier van een hoge hulporganisatie stelt: 'het zal het leven van de gewone Irakees niet verbeteren…. Het zal niets doen om het echte probleem aan te pakken – hoe de interne economie stimuleren en de burgergemeenschap toe te laten terug te komen.' (FT, 1 juni 2001)

'Slimme' sancties zouden ook proberen de enige inkomsten af te snijden die Irak heeft om zijn dokters en onderwijzers te betalen en voor het installeren en verdelen van de goederen die het koopt onder het humanitair programma. Dat is waarom de voormalige humanitaire VN-coördinators voor Irak, Denis Halliday en Hans von Sponeck, het voorstel veroordeeld hebben omdat het in werkelijkheid 'het touw rond de nek van de doorsnee Irakees aansnoert.'

Tenslotte nog de volgende opmerking: het is onjuist te beweren dat 'slimme' sancties alle beperkingen zouden beëindigen op civiele import: ze zouden eerder de mate waarin de VS en Groot-Brittannië de implementatie van olie-voor-voedsel belemmeren, verminderen (zie 7. hierboven)

13) Als de sancties opgeheven worden, zal Saddam Hoessein al het geld enkel spenderen aan luxe en militair materiaal.

Volgens de Financial Times zal 'Iraks verwoeste economie' 'niet heropleven … terwijl de

controle over Iraks olie-inkomsten in handen blijft van de VN, en buitenlandse investeringen en leningen nog steeds verboden zijn.'

De Irakese regering moet niet gedwongen worden om geld te besteden aan het Irakese volk: terwijl het geen twijfel lijdt dat privé bezittingen en militaire uitgaven belangrijke prioriteiten zijn van de Irakese leiders, toont het verleden aan dat een verbintenis tot sociale welvaart ook een belangrijke regeringsprioriteit is.

Volgens de Economist Intelligence Unit 'behoorde de Irakese welvaartstaat voor de sancties tot de welvarendste in de Arabische wereld.'

Een rapport van december 1999 van het Internationaal Comité van het Rode Kruis noteerde dat 'Irak zich slechts tien jaar geleden beroemde op één van de modernste infrastructuren en hoogste levensstandaarden in het Midden-Oosten' met een 'modern complex systeem voor gezondheidszorg" en 'gesofisticeerde faciliteiten voor het behandelen en oppompen van water.' Sancties hebben dit alles vernietigd.

Ondanks het feit dat een groot deel van de inkomsten naar oorlog ging, daalde de kindersterfte met 40% gedurende de jaren '80. Sedert de sancties is de kindersterfte meer dan verdubbeld.

Met het oog op de toekomst, moeten we het belang realiseren van Bagdads langdurige toewijding inzake publieke gezondheidszorg en onderwijs, de rol van deze investeringen om de steun van de aanhangers van de Ba'ath partij te verzekeren, en de enorme vraag voor deze openbare diensten veroorzaakt door (en te wijten aan) de economische sancties. Er is maar één garantie: zolang de economische sancties verdergaan, zal ook de humanitaire crisis blijven.

14) We moeten de sancties behouden, anders blaast Saddam Hoessein de wereld op.

Volgens het voormalig hoofd van UNSCOM, Richard Butler, doen economische sancties "eenvoudigweg niets anders dan het Irakese volk schaden" "we weten nu dat economische sancties niet werken om medewerking op wapenvlak af te dwingen. Dus het loskoppelen [van militaire en economische sancties] zou ons doen ophouden iets te doen dat niet werkt."

Volgens de vroegere chef van UNSCOM's concealment unit, Scott Ritter "was het reeds in 1997 mogelijk te stellen dat, vanuit kwalitatief standpunt, Irak ontwapend was" :

Irak bezat niet langer aanzienlijke hoeveelheden chemische en biologische producten, als het er al bezat, en de industriële middelen om deze producten aan te maken waren ofwel uitgeschakeld ofwel onderworpen aan strenge controle. Hetzelfde gold voor Iraks capaciteit voor nucleaire en ballistische wapens. Zolang er inspecties waren, was Irak qua massavernietigingswapens voor niemand een bedreiging ..." (Arms Control Today, juni 2000)

De VS en Groot-Brittannië vernietigden UNSCOM in december 1998 door een illegale bombardementencampagne te starten tegen Irak ('Operatie Desert Fox') en voordien hadden de VS UNSCOM ondermijnd door het te infiltreren met leden van hun geheime diensten.

15) Critici van sancties bieden geen alternatief.

Niet waar. De economische sancties onmiddellijk opheffen is een duidelijk alternatief voor het bestaande beleid van het behoud van sancties. Er zijn geen goede redenen voor het behouden van de economische sancties en tal van redenen om die niet voort te zetten.

Economische sancties werken niet om medewerking op het vlak van massavernietigingswapens af te dwingen (zie 14. hierboven), noch voorkomen zij schendingen van de mensenrechten door de Irakese regering. Ze beschermen de Koerden niet in Noord-Irak en ze versterken de greep van de Irakese regering op de macht. En wat belangrijkst is: de economische sancties veroorzaken een verschrikkelijk lijden voor de gewone Irakezen en het opheffen van deze sancties is een noodzakelijke voorwaarde om de humanitaire crisis te beëindigen.

Critici van sancties hoeven niet te bewijzen dat het opheffen van de sancties alle problemen van Irak zal oplossen, of alle meningsverschillen tussen Irak en de VS/Groot-Brittannië/VN. Het opheffen van sancties zal dit niet bereiken, maar het huidige beleid ook niet, dat bovendien iedere maand duizenden kinderen doodt.